

Vstoupil jsem do baru jako obvykle
a na první pohled poznal jsem hned,
že něco podivného visí tady v ovzduší,
jako když ve whisky rozpouští se led.

Po mé levici stál Joe McQueen
a kalným zrakem prohlížel si nás,
když dopil všichni v baru naráz ztichli
a ticho proříz' jeho roztřesený hlas.

Tak vám přijdu do St. James Infirmary
a uvidím hned ženu svou,
ležet přikrytou bílou plachtou
a jak by se zdálo na pohled blaženou.

Chyt' jsem hned na chodbě doktora,
povídá, že je to s ní hodně zlý
a tak běžím zpátky, ale už jsem přišel pozdě,
mrtvá leží na stole

Šestnáct černejš koní
a jenom jeden z nich má obtěžkaný hřbet,
šestnáct žen jde za nima
a jenom jedna z nich už nevrátí se zpět.

Až jednou umřu, chci slyšet holky zpívat
a nechci slyšet už vůbec žádný pláč,
jen Jazz band ať pánu bohu poví,
kdo k němu přichází a co jsem vlastně zač.

Tak jste teda slyšeli celý můj příběh
a nevím, co dál bych měl říct' vám,
jen až se vás zeptá, proč tolik piju,
tak řekněte, že v kartách jsem prohrál vše, co mám,
že v kartách jsem prohrál vše, co mám,
že v kartách jsem prohrál vše, co mám.